

Betreft: Advies van de PAR over de verordening Sociaal Domein

Datum : 9 augustus 2017

Inleiding

Op 29 juni 2017 is ons de concept-verordening sociaal domein voor advies voorgelegd.

In het voortraject is ons ter voorbereiding ambtelijk informatie verstrekt, waardoor we ons enigszins hebben kunnen voorbereiden op de adviesaanvraag. Gelet op het tijdstip van de aanvraag en het feit dat een aantal mensen op vakantie zijn was dit zeer welkom. Wij hebben onze uiterste best gedaan in deze vakantieperiode een advies op te stellen over deze ingewikkelde, weerbarstige materie waarin veel techniek zit. In dit advies zijn vrij algemene zaken aan de orde, maar worden ook heel gedetailleerde opmerkingen bij regelingen gemaakt. Met de verordening wordt niet beoogd nieuw beleid in te voeren. Het gaat puur om de manier van werken binnen de organisatie en daar zegt de verordening niet veel over.

Binnen de Par zijn er heel uiteenlopende opmerkingen naar voren gebracht. Daarbij zijn heel principiële opmerkingen gemaakt over nut en noodzaak van deze verordening. Alles afwegend hebben wij gekozen voor een benadering waarin we uitgaan van het product zoals het er ligt. Met andere woorden we hebben gekozen voor een benadering van het meehelpen de verordening te verbeteren en verwachten hiermee een bijdrage te leveren aan het in gang gezette proces van verbetering van de hulpverlening.

In het onderstaande geven wij algemene opmerkingen, niet altijd gericht op een concreet advies. Wij vertrouwen erop, dat deze opmerkingen de hele gang van zaken positief beïnvloeden en bestuur en ambtelijke organisatie er hun voordeel mee doen.

Aan het eind formuleren we naar aanleiding van de opmerkingen concrete adviezen.

Verordeningen

Het maken van een verordening is een vrij precies proces waarin allerlei afwegingen moeten worden gemaakt. Het vormt uiteindelijk de neerslag van regelgeving van de gemeente waaraan rechten kunnen worden ontleend. De insteek is een juridische. Wet- en regelgeving van het rijk bepalen ook voor een groot deel de inhoud.

Het maken van een verordening waarin verschillende andere verordeningen zijn opgenomen en waarin zaken zo veel mogelijk op elkaar worden afgestemd is zonder meer een tour de force. En dan gaat het hier ook nog om een heel breed terrein, waarin rechten beschreven worden van burgers die een beroep op de overheid doen om hen te helpen hun problemen op te lossen en hoe dit in gang wordt gezet. Alle regelgeving moet uiteraard zorgvuldig gebeuren, maar dit geldt zeker voor het sociaal domein omdat het aansluit op wat mensen soms direct heel hard nodig hebben.

In de aanhef is aangegeven, dat de gemeente Waddinxveen een van de eerste gemeenten in Nederland is die een dergelijke verordening invoert. Dat is heel ambitieus. Ambities moeten de ruimte krijgen, zeker als beoogd wordt de burger beter te bedienen. Gemeenten die met een integrale verordening werken beperken zich tot de hoofdonderwerpen WMO, jeugd, werk en bijstand. Waddinxveen pakt met deze verordening maar liefst 13 verordeningen op. In het algemeen maakt de Vereniging van Nederlandse Gemeenten concept-verordeningen. De VNG heeft daarvoor expertise in huis en betreft er mensen uit de gemeentelijke praktijk bij. Het resultaat daarvan is een

concept-verordening waarin veel zaken zijn afgewogen. Gemeenten kunnen daarin hun eigen accenten aanbrengen en die als lokale verordening vaststellen.

Dat is in dit geval niet gebeurd. De gemeente Waddinxveen doet het geheel op eigen kracht. Dit kan het gevaar met zich meebrengen, dat zaken niet goed afgestemd zijn en tot problemen leiden. Daarnaast is er ook geen ervaring met een dergelijke verordening. Wij adviseren u met klem de werking van de verordening nauwgezet te volgen en bijstellingen te plegen als dat nodig is. Daarbij kunnen ook ervaringen bij andere gemeenten en al dan niet de VNG betrokken worden. Een verordening is geen dood instrument. Er zullen steeds aanpassingen nodig zijn, al is het al omdat de Centrale Raad van Beroep uitspraken doet over de uitvoering van het sociaal beleid bij gemeenten. Maar nogmaals: alertheid is geboden.

Eisen aan de uitvoering

Een verordening met een dergelijk breed uitvoeringsterrein vraagt veel van de organisatie. Het maken van een verordening is het verschaffen van instrumenten in de uitvoering van beleid. Het is aan ambtelijke medewerkers of instellingen die met de uitvoering van de verordening worden belast op een goede manier met die instrumenten om te gaan. Dat vraagt bijzondere aandacht. Integraal werken is een heel goed uitgangspunt, maar dat te realiseren is ingewikkeld. Het gaat om mensen die met mensen werken. Het is heel goed mogelijk dat hulpverleners dan wel ambtenaren een zelfde situatie anders beoordelen en andere instrumenten inzetten om een probleem op te lossen. Ambtenaren moeten ook vrijheid hebben bij de keus wat moet gebeuren. Uitgangspunt bij de hulpverlening is het unieke van iedere hulpvraag. Standaardoplossingen zullen verminderen. Een hoge mate van professionaliteit binnen de organisatie zal ertoe leiden dat objectief de beste oplossingen worden aangedragen en gelijke “gevallen” gelijk behandeld worden. Dat gaat in een organisatie echter niet zo maar. Dat geldt temeer voor een gemeente met de omvang van Waddinxveen, waar veel taken door een relatief beperkt aantal mensen moeten worden uitgevoerd.

Algemene opmerkingen bij de verordening

In onze voorbereiding op dit advies hebben wij een indeling gemaakt die wij hierbij weergeven. De verordening kan worden opgedeeld in enkele hoofdbestanddelen:

- 1) Algemeen / integraal: adres en wijze van in behandeling nemen van (melding over) inkomende hulpvraag (incl. begripsbepalingen – art. 1):
 - melding (art. 2)
 - spoedeisendheid (art. 3)
 - vooronderzoek (art. 5)
 - gesprek met hulpvrager (art. 6)
 - externe advisering (art. 7)
 - inhoud ondersteuningsplan (art. 8)
 - aanvraag en verstrekken maatwerkvoorziening en pgb (art. 9-12)

- 2 t/m 5) Regeling procedures van en (aanvullende) criteria en eigen bijdragen voor toekenning hulp op basis van landelijke regeling in vier afzonderlijke wetten:
 - (2) Jeugdzorg (Jeugdwet) (art. 13-17)
 - (3) Maatschappelijke ondersteuning (Wet maatschappelijke ondersteuning / Wmo) (art. 18-23)
 - (4) Werk, reïntegratie en tegenprestaties (Wet inkomen en arbeid / WIA en Participatiewet) (art. 24-46)
 - (5) Inkomens-, studie- en andere toeslagen (Wet Werk en Bijstand / WWB) (art. 47-49.9)
 - (6) Leerlingenvervoer – voorzieningen, bekostiging, drempelbedragen / eigen bijdragen (art. 50-67)
 - 7) Wijziging, handhaving en (straf- en invorderings)maatregelen (art. 68-83.3)
 - 8) Clientenparticipatie en klachtenregeling (art. 84-86)
 - 9) Overige bepalingen en slotbepalingen (art. 87-90)

Onze indruk is dat sprake is van ineenschuiven van bestaande verordeningen waarbij de wettelijke grondslagen en criteria van elke oude verordening in aparte "hoofdstukken" zijn gezet (hiervoor genoemd onder 2 t/m 6) en de integrale delen uitsluitend bestaan uit de procedures voor de aanvraag van hulp / voorzieningen (hiervoor genoemd onder 1), handhaving (hiervoor onder 7) en participatie- en klachtenregeling (hiervoor onder 8). Gesteld wordt dat deze ineenschuiving vooral tot doel heeft om de regeling voor de aanvraag behandelende organisatie eenvoudiger te maken.

De regeling op zich wordt voor de hulpvrager niet eenvoudiger; het is een veelomvattende verordening met veel zaken waar de individuele hulpvrager niet naar op zoek is. 'Overall' gezien, komt de wijziging neer op het uniformeren van (ontvangst en wijze en toetsing van) hulpaanvragen, en van de maatregelen tegen aanvragers indien na toekenning blijkt dat zij niet (langer) aan de voorwaarden voor toekenning voldoen. Het toetsingskader zelf blijft onverminderd gefragmenteerd, al naar gelang de eisen uit de desbetreffende landelijke wet- en regelgeving.

Voor zover dit toetsingskader bestaat uit inkomenseisen en hieraan gekoppelde subsidies / toeslagen, zijn deze eisen ook vaak verschillend per "hulpveld" (en onderliggende wettelijke regeling) zonder dat deze verschillen worden verklaard, laat staan dat in de verordening een poging is gedaan deze eisen en toeslagen te uniformeren (voor zover de landelijke wet hiervoor ruimte geeft).

Er ontbreekt een uitgewerkte regeling voor snelle toekenning van een voorlopige voorziening of bijdrage (voorschot) in (zeer) spoedeisende gevallen, zoals voor tijdelijke opvang van of hulp aan een oudere of gehandicapte meteen na een ongeval of beëindiging van een ziekenhuisopname. De hiervoor opgenomen procedures zijn erg ingewikkeld en tijdrovend (van 'onverwijd' – wat geen concrete aanduiding is – tot meerdere weken) en creëren daarmee een wachttijd die er voor de hulpbehoevende vaak eenvoudig niet is. Waarom is hierbij niet voorzien in de mogelijkheid van een spoedaanvraag door (een lid van) het sociaal team waarover door het college binnen enkele dagen wordt beslist? Het officiële aanvraagtraject (via o.a. zorgverzekeraar, UWV en/of andere instanties) met gedetailleerde inkomenstoets kan dan daarna plaatsvinden. Eventuele terugbetaling van een te hoge bijdrage kan eventueel achteraf en in fasen plaatsvinden, wanneer eenmaal de inkomens- en vermogenssituatie van de hulpvrager in beeld is gebracht.

Daarnaast zijn veel overlegstructuren in de verordening ondoorzichtig en uiterst tijdrovend. Er is niet voorzien in een structuur voor continue informatie-uitwisseling – laat staan multidisciplinaire samenwerking - tussen de betrokken professionele hulpverleners. Er mag weliswaar niet worden verwacht dat alleen een verordening een dergelijke samenwerking tot stand zal brengen, dit hangt in de eerste plaats af van een fundamentele verandering van houding door betrokken professionals. Van een verordening kan echter wel een stimulans uitgaan, bijvoorbeeld door het aanbieden van een overleg- of samenwerkingsstructuur.

Deze in het oog springende lacunes roepen de vraag op of de voorgestelde nieuwe verordening wezenlijk bijdraagt aan een meer centraal stellen van de hulpvrager. De beoogde werkwijze "1 cliënt/gezin-1 plan/aanpak-1 regisseur/hulpverlener" is hiervoor niet voldoende uitgewerkt, terwijl evenmin is voorzien in een evaluatie van de effectiviteit van deze verordening.

De verordening nader beschouwd

Met de invoering van de verordening wordt, zoals genoemd in het Overzicht wijzigingen verordening sociaal domein Waddinxveen 2018, niet beoogd toekenningsgrondslagen, rechten en plichten van inwoners te veranderen. De verordening is dus bedoeld om de kwaliteit en doelmatigheid van de uitvoering voor de inwoners te faciliteren, niet om beleidswijzigingen door te voeren. Indien het gemeentelijk beleid op basis van wet- en regelgeving wordt aangepast, is er sprake van een beleidswijziging, die valt onder het adviesrecht van de PAR.

Hoofdstuk 2. Integrale benadering

Dit hoofdstuk is een poging om de integraliteit te bewerkstelligen voor elk vraag om hulp en zorg die op de gemeente afkomt en die te maken heeft met elk van verordeningen die zijn samengevoegd. In de loop van dit hoofdstuk wordt met name stilgestaan bij een aantal zaken met betrekking tot de WMO en de Jeugdwet. Feitelijk kan worden vastgesteld dat het in het hoofdstuk vooral gaat over het onderdeel maatwerk in het kader van de jeugdwet en de WMO.

Hoofdstuk 2; Artikel 2. Melding hulpvraag

In dit artikel wordt gesteld “Iedere inwoner kan zich rechtstreeks met een hulpvraag, voor zichzelf of voor een ander, richten tot het college.” Als hiermee wordt bedoeld dat ook alle hulpvragen die vallen onder de algemene voorzieningen moeten worden ingediend, dan wordt voorbij gegaan aan de bedoeling van de algemene voorzieningen. In concreto houdt het in dat bijvoorbeeld elke vraag die aan het CJG wordt gesteld via het college moet lopen. Gelet op de verdere inhoud van dit artikel lijkt het te gaan om hulpvragen die vallen onder de categorie maatwerk. In het kader van de integrale benadering wordt er zwaar geschut ingezet. Ook als voor college het sociaal team gelezen moet worden lijkt een zware procedure te moeten worden bewandeld.

Wij bepleiten een meer nauwgezette omschrijving van de manier waarop de hulpvraag wordt ingediend, behandeld en wordt beoordeeld. Daarbij zullen verantwoordelijkheden – onder de paraplu van gemeentelijke verantwoordelijkheid – op een laag niveau moeten worden gelegd om snel te kunnen werken en het voor de hulpvrager overzichtelijk te houden. Een nauwgezet volgen van de uitvoering met inachtneming van de beleidsvrijheid van de hulpverlener is noodzakelijk om te kunnen beoordelen of wat bestuurlijk wordt beoogd ook daadwerkelijk wordt gerealiseerd.

- In lid 3 van artikel 2 wordt gemeld, dat het college de ontvangst van de aanvraag schriftelijk bevestigt. Gebeurt dat altijd, ook als er een gesprek plaats vindt?
- In artikel 2 missen we de mondelinge aanmelding. Dit kan en zal vaak de eerste stap zijn in het proces.
- In lid 9 wordt aangegeven dat het college de inwoner op de hoogte brengt van de mogelijkheid om een eigen plan op te stellen. Er wordt verder niet aangegeven hoe dat er uit moet zien, hoe dat verder gaat. Vermeld hier dat dit vormvrij is en een integraal onderdeel van de aanvraag is.
- In artikel 5 lid 5 wordt aangegeven dat het college in overleg met de cliënt af kan zien van een gesprek. Dit hoort bij artikel 2

Hoofdstuk 2; Artikel 4 tot en met 12

De inhoud van deze artikelen gaat feitelijk over het maatwerk met betrekking tot de WMO en Jeugdwet .

- In artikel 7 over het ondersteuningsplan wordt in lid 6 aangegeven dat de cliënt kan aangeven als hij vindt dat hij in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening. Dit kan stelliger worden geformuleerd: het wordt als wens van de cliënt in het ondersteuningsplan opgenomen.
- In artikel 8 lid 3 wordt aangegeven dat er alleen een aanvraag kan worden ingediend als het onderzoek is afgelopen. Dat klopt niet in relatie tot art 5. lid 5 waarin is aangegeven dat kan worden afgezien van een gesprek (onderzoek). In dat geval is er volgens dit artikel geen recht op maatwerkvoorzieningen.
- In artikel 9 lid 5 wordt aangegeven dat geen kosten worden vergoed die voor het indienen van de aanvraag zijn gemaakt, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft verleend. Het is onduidelijk hoe het college dat laatste denkt te gaan doen. Sommige voorzieningen dienen echter snel te worden getroffen. Het is gewenst dat duidelijk wordt aangegeven hoe dit gaat, welke termijnen in acht genomen gaan worden etc. Dit ook ter uitvoering van artikel 3. Wij doen u in dit advies een suggestie.
- Artikel 11 lid 3 waarin is aangegeven dat in bepaalde situaties geen PGB wordt verstrekt is niet duidelijk. Dit vraagt om een toelichting in welke gevallen dat dan niet kan.
 - Artikel 12. Lid 1 b. In dit artikel wordt aangegeven dat de hoogte van het pgb wordt berekend op basis van een prijs waarmee redelijkerwijs is verzekerd, dat het pgb toereikend is. De hoogte bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate beschikbare maatwerkvoorziening in natura. Wij hebben vraagtekens bij de vergoeding voor thuishulp. Voor de in het kader van het PGB verstrekte vergoeding kan geen thuishulp worden verkregen. Wij vragen u de hoogte van de vergoeding te bezien.

Hoofdstuk 3 tot en met 8 met specifieke bepalingen

Hoofdstuk 5 Paragraaf 5.1

- Artikel 24 biedt het college de mogelijkheid budgetplafonds vast te stellen. Als het college dit wil, dient dit vooraf te worden gedaan.
- In artikel 25 lid 3 b geeft het college aan dat bij het aanbieden van re-integratie rekening wordt gehouden met de noodzakelijkheid tot het verrichten van mantelzorg. Wij staan positief tegenover deze bepaling, maar vragen ons af hoe en door wie dit wordt vastgesteld. Dit vraagt nadere toelichting.
- In artikel 26 lid 2 wordt aangegeven wanneer het college een voorziening kan beëindigen. Wij adviseren u in het kopje aan te geven dat dit niet ten koste mag gaan van de verbetering van de arbeidsinschakeling.

- Artikel 27 lid 1 b rept over het inzetten van werkervaringsplaatsen. Wij pleiten ervoor dit niet strikt te koppelen aan de benoemde grote afstand tot de arbeidsmarkt en dat dan op langer dan 12 maanden in uitkering vast te stellen. Het aanbieden van een werkervaringsplaats is een flexibel instrument dat moet worden ingezet als dat de kans op herintreding groter maakt. Het gaat erom dit instrument te benutten voor het creëren van nieuwe kansen.
- In artikel 28 over de proefplaatsing wordt opgemerkt, dat tot proefplaatsing wordt overgegaan als de werkgever heeft bevestigd betrokkene een dienstverband van zes maanden zonder proeftijd met hem aan te gaan. Dit staat naar onze informatie op gespannen voet met de wet. Bij een dienstverband van zes maanden is geen sprake van een proeftijd.
- In artikel 30 is sprake van een detachingsbaan. Is in lid 1 bedoeld het aanbieden van een dienstverband binnen de gemeente als werkgever?
- Artikel 33 gaat over het aanbieden van een leer-werktraject. Wat wordt daarmee bedoeld? Wij zijn van mening, dat het binnen een integrale verordening wenselijk is zaken zo compact mogelijk neer te zetten. In dat verband kunnen de bepalingen omtrent participatieplaats, detachingsbaan, werkervaringsplaats en tegenprestatie worden samengebracht in een alomvattend artikel.
- Artikel 36 geeft in lid 2 aan wanneer een onderneming geen middelen krijgt voor werkplekaanpassing. Dit gaat om een bevel tot terugvordering ingevolge een besluit van de Europese Commissie waarbij de steun onrechtmatig is verklaard. Dit lijkt ons een volkomen overbodig artikel, wie controleert dat, wordt dit in een aanvraagformulier opgenomen of iets dergelijks? Wekt overigens ook de suggestie dat in alle andere gevallen wel een voorziening wordt bekostigd. Dat zal toch niet zo zijn.
- In artikel 37 wordt gesproken over uitsplitsing van taken. Niet duidelijk wordt wat nu concreet wordt aangeboden.
- Artikel 38 biedt de mogelijkheid tot het aanbieden van systematische begeleiding. Wat wordt hiermee bedoeld?
- In artikel 39 wordt werkgevers de mogelijkheid geboden gebruik te maken van de no risk polis. Onduidelijk is of dit geldt voor alle werknemers die onder de doelgroep van gemeentelijk beleid vallen of dat het gaat om situaties waarin de UWV polis van kracht is.
- Artikel 40 lid 2 biedt de mogelijkheid van het verstrekken van een premie aan de werkgever. Er wordt een groot aantal bepalingen genoemd. De praktijk is dat iedereen die een bijstandsuitkering heeft afstand tot de arbeidsmarkt heeft. Beperk de bepalingen, maakt het allen maar onduidelijker.
- Bij artikel 40 lid 4 wordt aangegeven hoe een uitzendbureau een premie kan krijgen. De formulering is nodeloos ingewikkeld. Je moet het bureau belonen voor het aan het werk zetten van mensen die het niet zelf kunnen. Beloon het uitzendbureau per gewerkt uur.

- Artikel 40 lid 5 maakt in het geheel niet duidelijk hoe de hoogte van de werkgeverspremie wordt bepaald.
- Geef bij artikel 40 lid 6 aan op welke termijn het college besluit. Werkgevers willen snelle besluiten, de arbeidsmarkt is volop in beweging, dat stelt hoge eisen aan de gemeente als zij hierin een rol wil vervullen.
- Voor artikel 40 lid 10 geldt hetzelfde als voor artikel 36 lid 2.
- In artikel 41 lid 2 wordt verwezen naar een bijlage die ons onbekend is.
- Ten aanzien van artikel 42 stellen we vast dat het voor een uitkeringsgerechtigde onaantrekkelijk is om een baantje van korte duur aan te nemen. Je verspeelt daarmee de uitstroompremie. Dit is een improductieve regel.
- Het is ook niet duidelijk wanneer en hoe het college de hoogte van de uitstroompremie in artikel 40 bepaalt.

Hoofdstuk 5; Paragraaf 5.2. Tegenprestatie.

- Artikel 43; Tegenprestatie naar vermogen.
Uit dit artikel wordt niet duidelijk waarom activiteiten niet onder vrijwilligerswerk vallen dan wel passen in het kader van een reïntegratie traject. Daardoor wordt onduidelijk wat wordt beoogd met het verrichten van werkzaamheden naast of in aanvulling op reguliere arbeid in de organisatie waarin ze worden verricht. Daarbij wordt ook bepaald, dat het verrichten van de werkzaamheden niet mag leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt. Deze bepaling is niet nodig als het om vrijwilligerswerk gaat of de werkzaamheden passen in een reïntegratie traject. Wij adviseren u dit artikel te verduidelijken dan wel te schrappen.
- Artikel 44; Het opdragen van een tegenprestatie.
Het college kan een belanghebbende met een korte afstand tot de arbeidsmarkt uitsluitend een tegenprestatie opdragen indien bijzondere omstandigheden dat rechtvaardigen. Dit moet worden verduidelijkt. Als iemand gemakkelijk een baan kan verwerven ga je hem toch geen tegenprestatie opleggen. Dat lijkt contraproductief te werken richting herintreding.
- In hoofdstuk 5 missen we compensatie voor als iemand een baan aanvaardt. Het is nu toch mogelijk de drempel naar een baan te verlagen door kosten voor het aan het werk gaan (deels) te compenseren. Dit kan gaan om kleding, fiets of iets dergelijks. Wij bepleiten deze mogelijkheid te handhaven.

. Hoofdstuk 6 Specifieke bepalingen inkomen.

. Artikel 49. Tegemoetkoming kosten maatschappelijke participatie (maatschappelijke activiteiten, schoolkosten, collectieve ziektekostenverzekering, bijstand aan chronisch zieken en gehandicapten. In de toelichting staat dat de formulering is aangepast, dat wettelijk een forfaitaire vergoeding niet mogelijk is, dat een individuele toets nodig is en dat de werkelijke kosten (tot onderscheiden maxima) vergoed worden. De Participatiewet biedt echter ruimte voor bijzondere bijstand op basis

van groepskenmerken. De VNG, Cedris, UWV en Divosa stellen in de Werkwijzer bijzondere bijstand, Maatwerk in het armoedebeleid (nov 2014) dat de Participatiewet niet voorschrijft in hoeverre kosten daadwerkelijk zijn gemaakt en dat de gemeenten vrij zijn om hier op eigen (niet bureaucratische) wijze invulling aan te geven. De gemeente Waddinxveen maakt al jaren rechtmatig en zonder aanmerkingen gebruik van de ruimte in de wet. Wij zien derhalve geen juridische noodzaak het beleid aan te passen. Het vergroten van het bereik van voorzieningen naar 75 % zoals de gemeenteraad bij de herijking van het minimabeleid in een motie heeft uitgesproken gaat met wijzigingen niet gerealiseerd worden.

- Artikel 74
 - Bestaat de verlenging van inschrijving bij de UWV nog?
 - Je verliest mogelijk de uitkering als je gaan werk aanvaardt binnen de gemeente van inwoning. Maar wat gebeurt er als de baan (net) er buiten ligt.
 - Kan worden samengevoegd met artikel 74 lid 1.
 - In lid 3 worden andere eisen gesteld, zit overlap in met 74.2 en categorie 3 uit 74.2 ontbreekt in 74.3 In artikel 74 lid 3 worden ouderen zwaarder en strenger behandeld dan jongeren. Is dit gewenst?
- Artikel 75.
 - Lid 1 staat al in artikel 74.4
 - Lid 2 staat voor een deel in artikel 74 lid c, maar is er zo geformuleerd mee in strijd.
 - Lid 3 spreekt over verrekening, verwijst naar lid 2, maar daar staat niets over verrekening. Dit dient te worden uitgelegd.
- Artikel 76.
 - Lid 1 is overbodig, wordt al genoemd in artikel 74.1 en 74.3.
- Artikel 78. Niet nakomen van verplichtingen.
 - Percentages wijken af van die in 74. Gedragingen zijn ook te scharen onder artikel 74.1 en 74.3
- Artikel 83.2 Verhaal.
 - In lid 3 wordt gesproken over beleidsregels van het college. Welke zijn dat?

Hoofdstuk 9 Cliëntenparticipatie

Wij missen in dit hoofdstuk de rol van de vertrouwenspersoon Sociaal Domein. We adviseren u die in de verordening een plaats te geven door hem te noemen, verantwoordelijkheden en bevoegdheden te omschrijven e.d. De recent uitgevoerde evaluatie met de conclusies kan hierbij dienstbaar zijn.

Artikel 84.

- In dit artikel wordt aangegeven dat in ieder geval de PAR zal worden betrokken bij de verdere ontwikkeling van sociaal beleid. Bij de oprichting van de PAR is ervan uitgegaan dat andere organisaties als belangenbehartigers optreden. Hierbij werd gedacht aan Seniorenraad, Platform Gehandicapten Waddinxveen en Platform Sociaal Waddinxveen. Dit artikel maakt het mogelijk dat

zij, hoewel niet met name genoemd, betrokken worden bij de ontwikkeling van beleid maar maakt niet duidelijk welke rol voor hen is weggelegd.

Toelichting op de Verordening sociaal domein Waddinxveen

Een verordening is een nadere uitwerking van de wetten naar gemeenteniveau waarin de rechten en plichten van de gemeente overheid en die van de belanghebbende inwoner centraal staat. Tevens wordt in de verordening gespecificeerd welke sancties de gemeentelijke overheid (het college) kan opleggen aan de inwoner. De inhoud van de verordening ademt de sfeer dat de gemeente de regie heeft en de inwoner niet centraal staat. Het college bepaalt immers of een vraag ter hand wordt genomen en geeft de beschikking af. Nergens in de verordening staan bijvoorbeeld bepalingen op welke wijze echt inhoud wordt gegeven aan 1 gezin, 1 plan en 1 regisseur.

Een verordening en ook niet een integrale verordening is niet geschreven op het realiseren van de ambities zoals die in de toelichting worden verwoord. De nadruk in **de** verordening ligt op de rechten en plichten en de sanctiemogelijkheden van het bestuur van de gemeente en niet op die van de inwoner en ook niet die van de aanbieder van hulp en zorg. In de toelichting wordt de verordening gepositioneerd als middel om de doelstellingen met betrekking het sociaal domein te realiseren. De verordening is geen beschrijving van het proces op welke wijze de gemeentelijke overheid, de inwoners en de zorgmarkt samen komen tot het realiseren van de onder de toelichting genoemde samenleving. In de toelichting dienen aanhaakpunten, verwijzingen naar waar dat wel staat te worden opgenomen. Daardoor worden inhoud, voorzieningen en uitvoering aan elkaar verbonden.

In de toelichting wordt de visie uit de nota “gebundelde krachten” genoemd. De aangehaalde uitgangspunten zijn vrij algemeen en worden ook door veel andere gemeenten gehanteerd, waaronder die in onze directe omgeving. Dit is reden te meer om op het punt van ontwikkelingen binnen de verordening voeling met andere gemeenten te houden. Indien en voor zover Waddinxveen op dit punt een pioniersrol vervult, moet dit niet leiden tot een remmende voorsprong.

Op blz. 35 worden een aantal maatschappelijke effecten genoemd die met de verordening worden beoogd. Het is goed hierbij ook te noemen dat een beroep kan worden gedaan op clientondersteuning.

Op blz. 37 wordt onderscheid gemaakt tussen kortdurende en langdurige zorg. Bij kortdurende zorg moet alle ondersteuning door de gebruikelijke verzorger worden geboden”. Wij adviseren hieraan toe te voegen “tenzij men hier niet toe in staat is”.

In het bovenstaande hebben we u een aantal adviezen gegeven voor onder meer verdere ontwikkeling en bijstelling van de verordening. Wij besluiten met de opmerking dat een intensief communicatietraject richting burgers noodzakelijk is om de doelstellingen van de verordening ook naar buiten toe te kunnen verwezenlijken.

Wij verzoeken u gelet op de bovenstaande opmerkingen over de bijgestelde verordening met ons te overleggen.

Adviezen.

Advies 14: Verordening Sociaal Domein

1. Beoordeel de verordening periodiek op zijn werkbaarheid in Waddinxveen. Pas de verordening aan indien elders andere, betere formuleringen worden ontwikkeld. Betrek daar ook uitspraken van de Centrale Raad van Beroep bij.
2. Wijzigingen van beleid als gevolg van wet- en regelgeving zijn wijzigingen van gemeentelijk beleid. Leg ze ter advisering aan de PAR voor.
3. Het werken met een integrale verordening stelt hoge eisen aan de organisatie om die integraliteit te kunnen realiseren. Zorg dat de deskundigheid daarvoor in de organisatie wordt ontwikkeld.
4. Bezie de verordening ook steeds op mogelijkheden de integraliteit te verbeteren. Dit geldt met name voor de toeslagen die worden verleend.
5. Verduidelijk in de huidige verordening de verschillen in toeslagen.
6. Ontwikkel een spoedprocedure voor toekenning in gevallen dat daar behoefte aan is.
7. Bezie de verordening op verbetering van overlegsituaties tussen hulpverleners om integraal werken te versterken.
8. Geef in Hoofdstuk 2 aan dat ook een mondelinge melding als hulpvraag wordt beschouwd en beschrijf in de toelichting het verloop van de hulpvraag.
9. Pas de verordening aan dan wel geef een nadere verduidelijking op de overige opmerkingen gemaakt bij hoofdstuk 2, 5 en 7 en artikel 74.
10. Geef een nadere verduidelijking bij artikel 84.
11. Betrek de opmerkingen over de toelichting blz. 35 en 37 bij het definitieve voorstel.

Wij vertrouwen u met het bovenstaande van advies te hebben voorzien en zijn gaarne bereid tot nader overleg.

Hoogachtend,

Aad van Holsteijn
Voorzitter PAR